

А́глаз Бѣжій мѡ ѡсѣкалъ и двѣте рѣки; и мѡ виселе на Одрѣ Бѣматере, сѣте Евреи гледале това страшно чѣдо: а стѣи аплаз Пѣтрѡ мѡ рѣкалъ: вѣрѡи, таа ѣ истиннаа мѣти сѣна Бѣжїа, и да се исцѣлишь: а Онь сосѣз плачь и со слѣзи вѣривалъ и дошелъ, и се доставилъ до рѣките неговы, щѡ мѡ виселе; и така мѡ се залѣпиле на сосѣвите, и се исцѣлиах; това чѣле и другїите Евреи, щѡ вѣле слѣпи. вѣривале и прогледнале; и сѣчките, кои прогледнале, сѣте дошле, и ѣ испракале до грѡботъ со страхъ и блѡгоговѣнемъ; и по закопѣнѣ что слѣшале трѣ дни надъ грѡботъ пѣнїе аглашвѡ стѣихъ, докатъ ѣ изанеле, воскресла и на нѣо блїзѡ сѣна ѣа и Бѣга ѡишла; какъ сѣхъ нѣинъ Іисъ Хрѡсѣз претерпѣлъ смѣрть и погребѣнїе; така и мѣти, какъ неѡ, да претерпї: и да се всели оу грѡбъ; и ѡ тамъ да иде въ пренебнаа; и ные да се оувѣриме; за щѡ вѣда ѡ грѡбовите да ѡживееме, кога Гдѣ изволи, ама ные смѣ должни, да претѣрпиме, да изгнїеме оу грѡбъ; да ны се ѡчїсти сѣнага ѡ грѣхѡвныа тежины, а стѣишее тѣло прѣчтѣа дѣвы ѡщѣ ѡ зачатїа вѣло ѣ ѡщѣнно Дхѡмъ стѣимъ, коѣ не се развалило въ рождествѣ, ни пакъ во грѡбъ се изгнїло нѣино прѣчтѡе тѣло; сосѣз нѣина пѡмощь и млѣтва и насѣ да ны занїе оу црѣтво небѣсное, аминь.

Какъ ѣдна жѣна дошла оумрѣна дѣте своѣ ѣдна годїна, и
пакъ ѡживѣла:

ЧѢДО 2.

По спасовъ дѣнь, тоѣсть по вознесѣнїе Гдѣ нашего Іиса Хрѣта по 15
годїни Евреи оутѣпале сосѣз каменѣ стѣаго первомѣченика Стефана,
и испадїле сѣте стѣи аплаы ѡ Іерусалима; и сѣчки, кои вѣривале въ
Хрѣта